

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Quod effectus doni sapientiae, sint vigiliae mysticae, & depurati fundi infatigabiles diuinae naturae communiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

- I. Quod effectus doni sapientiae, sint vigiliae mysticae, & depurati fundi infatigabiles diuinae naturae communionibus.
- II. In statu Transformationis comprimis profunt industria, & articulatae notitiae, secundum exactum ordinem ad particulares operationes.
- III. Quid sit dimensio mystica.
- IV. Sine dimensionis aliqua similitudine, nec verbo, nec scripto quidquam tractari posse de mysticis.
- V. Quod loco phantasiae apud mysticum sint dimensiones Diuinitatis, scilicet latitudinis, longitudinis, sublimitatis, & profundi.
- VI. Quamdiu sit opus conuersione ad phantasmata.
- VII. De mystico motu circulari recto, & obliquo.
- VIII. Eiusmodi motuum multiplicatione, digeri vsus habitus, ad sequentem perfectius in charitate radicandum, per statum Transformationis, modi ascendenti.

ARTICVLVS PRIMVS.

Quod effectus doni sapientiae sint vigiliae mysticae, & depurati fundi infatigabiles diuinae naturae communionibus.

Nunc ergo qui a pro consuetudine exercitatos habent sensus, & confortium diuinae naturae, ceu effectum doni sapientiae, vitali afficientia, & perseverantia obtinuerunt; ita ut [Deum b per memoriam audiant, per intelligentiam videant, per affectum amplexentur, & attingant:] hi quoque [in memoria effigiem c quandam aternitatis habent;] [semper d enim, perpetuoque, ac Deiformiter ad Deum, ex quo profluxerunt, aspirant; & semper absque cessatione Deum contemplantur, diligunt, & fruuntur.] sunt enim ipsis interiora ad facilem, & promptam sequelam Spiritus Sancti, vsque ad eam gratia sanata, ut ad nutum adstent, ceu

[prima e principia, quae sunt naturaliter nota, & absque discursu rationis statim intelliguntur, seu cognoscuntur.]

Apud eiusmodi ergo admodum iucundè sunt illae vigiliae mysticae, ac depurati fundi infatigabiles diuinae naturae communionibus; per quas spirituales illorum oculi, ad instar aquilae interiores dispositiones, operationes, immisiones, incrementi & decrementi vicissitudines, & quidquid eiusmodi est, acutissimè discernunt: omni tempore comprimis apti, ut in absconditis Dei consiliari possint, reali, & secura spiritualis hominis perspicacitate, diiudicantes omnia; an scilicet sursum, vel deorsum, sinistrorsum, vel dextrorsum, sit eundem, an ad ea quae anteriora sunt se extendere, an verò eorum, quae retro sunt, obliuisci debeant. quo ita [bonum f aut malum ex seipsis Dei imitatione iudicantes diuinae sint

X x

suauis-

a Hebr. 5. b Richard. l. 4. Cont. c. 15. c S. Bonau. itin. ment. c. 3. d Taul. e S. Thom. opusc. 13. f S. Dion. de Eccl. Hier. c. 4.

suauissimi, iucundissimique odoris, imagines]

Nec verò tantum [vigilijs mysticis Deus a admirabili nouitate animam mouet] quandò à somno liber est; sed etiam subindè cum quiete, & somno sensus ligatos habet. nam [ex parte b illa qua anima à supernis accipit, per somnium non ligatur; imò magis libera redditur, quanto fit à corporalibus curis magis absoluta: & idè ex influenza superni luminis, aliqua de futuris percipere potest dormiens, quæ vigilans scire non potest. ex parte autem illa, qua à corpore recipit, oportet quod ligetur quantum ad vltimum iudicium, & completum, ligatis sensibus, à quibus eius cognitio initium sumit; quamuis eius etiam imaginatio non ligetur, quæ in mente species rerum ei subministrat.] [in cognitione e enim duo sunt consideranda: scilicet receptio, & iudicium de receptis. quantum ad iudicium, potior est vigilantis cognitio, quia est liberum, iudicium dormientis verò ligatum sed quantum ad receptionem, cognitio dormientis est potior; quia quiescentibus sensibus interiores impressiones magis recipiuntur, siue sint ex substantijs separatis, siue ex corporibus cœlestibus. & sic potest intelligi illud Num. 24. de Balaam, qui cadit scilicet dormiendo, & sic aperiuntur oculi eius.] licet ergò quiescat corpus, vigilat tamen animus [qui frequenter d in somnis aut lecta repetit, aut somno

interrupta continuat, aut disposita gerit, aut gerenda pronuntiat.] [homines ergò e dormiètes, & e statim patientes, sublimiori quodam modo intelligunt, quia sunt inter tempus, & æternitatem.] [in somno enim ligatis sensibus exterioribus, interiores vires qua, si quietæ ab exteriorum sensuum tumultibus, magis percipere possunt interiores impressiones factas in intellectu, & imaginatione ex illustratione diuina, vel Angelica.] sic etiam mysticus meretur in somno ex libero arbitrio, aequaliter saltem; cum in somnis possit esse liberum arbitrium licet [absque g completo motu;] in quantum ergò inchoatus erit motus, in tantum merebitur; vt etiam b infra dictum est. cum itaque donum sapientiæ modi supernaturaliter operandi in statu transformationis infatigabili distributione præstantis mystici animum illustret; & quasi ignitos imbres eloquij diuini emittat, consequenter dicendum erit, quanta industria opus sit, vt in operationibus quodammodò infinitis, ordinatè procedatur;

In statu Transformationis comprimis præsunt industria, & articulata notitia, secundum exactum ordinem ad particulares operationes.

ARTICVLVS SECVDVS.

SAcerorum [i sapiens disciplina, & scientia, primum quidem eos diuino-

a Ioan. à Cruc. Flam. Amor. Cant. 4. v. 2. b S. Thom. 4. sent. d. 9 q. 1. a. 4. ad 2. c S. Thom. de Veritat. q. 12. a. 3. ad 1. & 2. d S. Damasc. l. 4. c. 15. e S. Thom. cont. Gent. l. 2. c. 81. f Et in Job ad 1. g 1. 2. q. 113. a. 3. ad 2. h Dec. 6. a. 16. i S. Dion. de Eccl. Hier. c. 3.